

GS 147

FLICKOLIFVET;

författadt och tillegnadt

alla unga och gamla

Ogifta Skönheter,

af

Cajsa Warg den yngre.

Med. Ungkarlslifvet.

Må hvem som helst om Fruar qvåda,
Jag vill till altar't icke tråda;
Om flickolifvet sjunger jag,
Och om Kurtis och dess behag.

Jag Hymens *) värde helt förnekar,
Och i mitt val jag aldrig tvekar,
Ty flickan alldrasällast är! :|:

En flicka, när hon vill sig klåda,
Kan ostörd för sin spegel tråda,
Och an, a hårverk och planchett,
Och göra sig så grann, så nått; —

Hur svårt är det ej då att taga

En ägta mans moral och aga? —

Ja, flickan alldrasällast är! :|:

*) Ägtenskapets Gud.

När på visit jag önskar fara,
Mig hindrar ingen barnaskara,
Med smörgås-rop och jemmerskri; —
Nej, jag är sorglös, glad och fri! —
Men bunden är en mor, en maka,
Hon får bli hemma och försaka; —
Ack, flickan alldrasällast är! :|:

Jag far till Opran för att visa
Min koëfur, som alla prisa,
Och lorgnetteras af hvar' sin
Ungherre med en kärlig min.

Hvi skulle jag mig då väl binda,
Att med min glans blott En förblinda?
Nej, flickan alldrasällast är! :|:

Som Sefir sväfvar jag på balen,
I vals, angläs och fria valen,
Och skördar af hvar ungarlshop

Än ögonkast, än bifallsrop.
Hur stor är ringen ej i dansen,
Hur trång mot den är myrtenkransen? —
Ja, flickan alldrasällast är! :|:

Och tusen täfla att mig säga
Allt skönt, jag sjelf bäst vet mig äga; —
De prisa fågring, vext och vett,
Och hvad de sett och icke sett.

Hur ljuft är det ej mot att kuxa,
Och höra en sparrlakans-läxa? —
Ja, flickan alldrasällast är! :|:

Två hjertan för hvarannan låga:
Välan, till altaret de tåga!
Se'n minskas lågan dagligt mer,
Tills man den slutligt slockna ser.

Hvi skulle jag väl altar't nalkas,
Då Hymens glöd så hastigt svalkas? —
Nej, flickan alldrasällast är! :|:

En Hustru måste koka, baka,
Och steka fläsk och laga kaka,
Och sköta stöp och tvätt och brygg;
Och hålla stugan ren och snygg;
Men jag blott sköter toaletten,
Frisyren, hyen och korsetten; —
Ja, flickan alldrasällast är! :|:

En man går stundom uppå krogen,
Han spelar kort och är ej trogen; —
Man ofta får den sorg och harm,
Att se en annan vid hans barm; —
Ack bättre då att ogift blifva,
Och efter nycker korgar gifva; —
Ja, flickan alldrasällast är! :|:

Om flickan vill jag därför sjunga,
Tills döden stelnat puls och tunga,

Och om kurtis och dess behag,
Men ej om Hymens stränga lag; —
Ty Hymens rosor törnen hysa,
För dem hvar flicka borde rysa, —
Då flickan alldrasällast är! :|:
